

dată și pe kape îllă părță dinaintea toței salme, săă încolțită pe rîtră săă, făsăsse mînakătă de făptișe; — și vîmîntată fiindă dap de această prezîcheră, kape'llă făcătă săă vază, dăpă kămă îllă deslavissă astrolologă săă Trasimă, kă shi ești însăși kălă săă fiă mînakătă de mădime, se petrăssesse în insula sa Campea, ka săă pămai revîi la Roma.

Se așă kiară intre'acelă timpă, ne cărtăriile Iopdanului, marina deșeertului, unde petrecăsse toată jocnecea sa, ună omă de trei-zeci de ani. Se numia Ion, adică *păină de grădă*; elă era fiulă lui Zaxaria și a lui Elizabetei, vară că fecioara Maria.

Năstereea lui, făsăsse și ea o minune: mătă-sa, înaintată în ani, neplăsă opă-che speranță de a vedea închelindă stîpnișă, kape o intăristă și o făcătă și se răstăca într-o femeiele iidove, kăndă ună încoperă și se arăta că și fecioarei Marii, și o înștiință că era mătă, și că fiulă ei se va numi Ion; că va fi înainte-tergătorul Messiei, și că ea va reținnoaște înștiințarea acestei Messiae dăpă celor dintii trăpării ale copilului în sinulă săă.

Așă dapă, spre a patra lăptă a înștrupării Elizabetei, fecioara Maria, kape remăssesse grecă și ea de vre-o cătă-ba timpă, venindă săă vază ne vără-sa, bătă la poarta casei. Elizabeta kape era singură, se dăssee săă deskișă, și așăindă-se făcă în față că fecioara, skoasse o stîpnișă de băkărie zikindă.

— De unde mi vîne această bunătate, ka măma Măntuitorului mei săă vîi la mine!